



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Typographus Lectori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

NON est nouum aut inauditum, honestis laboribus & conatibus pijs comitem accedere inuidiam, & hos obtreationem persequi. Quamobrem neq; mihi fortuna ista recusanda, communis cum multis operam nauantibus religioni, & sapientiæ ac virtutis studiofis, & luctandum est nonnihil cum calumnijs maleuolentiæ. Consumtis autem alijs quasi sagittis maledictorum, quas clam palamq; coniecit improbitas in hoc præclaris. & diuinum opus, quod nunc iterum à me editur, cum nihil ferè omnium hoc læderet, deuentum est ad quoddam mirificum quasi tormentum, quo euertatur scilicet totius operis existimatio & fama bona: sparsis rumusculis non congruere in expositione Confessionis Augustanæ, nostram editionem cum alia nescio qua. Nam quod in Apologiæ quoque scripto, quædam posteriora à prioribus discrepare reperiuntur, de eo, quia autoris & iudicium liberum & sui arbitrij sententia fuit, mihi disputandum non est: & qui illum reprehendunt hoc nomine, idem faciunt scilicet quod in alijs, ostentantes suam doctrinam, & ea efferentes se se supra magistrum suum. Etsi autem opus confessionis nullius odij acerbatisq; impetus prosternere poterit vnquam, & ego scio aduersum sycophantæ morsus non esse remedium: commemoranda tamen de hoc quædam putauimus, & nostrum consilium atq; factum indicandum, ne errore aliquis laberetur. Ante omnia igitur sciendum, cum decreuissem edere Corpus hoc Doctrinæ, me diligentiss. contulisse antiquissima exempla, quæ potuissem nancisci, cum recentissimis, neq; vspiam deprehendisse sententiam vel minima in parte mutatam. Quod autem proxime diulgata ferè in manibus omnium haberi viderem, ideo ea exprimere optimum ratus fui. Nunc vero postquam in his ab ob-

B tractato-

tractatoribus, non meis sed auctoris, viri summi & de omnibus publice, de plurimis, & ijs quidem inprimis à quibus infestissime oppugnatur, priuatim benemeriti, notari quædam, mihi indicatur, quasi mutando deprauata: Quod ad detergendam hanc maculam maxime appositum indicauit, id feci, vt omnia verba discrepantia de alia editione excerpta, nunc adderem proxime expressis, subiecta suo quæq; loco. In quibus tanta fuit sedulitas mea, vt paucula etiam verba his signis () inclusa noluerim omittere. Hanc diligentiam gratam futuram bonis non dubito. Obtrectationum etiam iniquitas ita detegatur, & falsum crimen depelletur. Istam autem infinitæ petulantia non audaciam sed furem, vtens ministra potentia gubernatrice refutabit æternus Deus, & superbia tumultuatrici ipse se opponet. Cui permittentes euentum, occupemur suo quisq; loco in ijs quæ pia sunt, & honesta, & recta, vt celebretur sanctissimum nomen ipsius, per cœlestis veritatis, quod est verbum Dei, propagationem, ad salutem nostram,
Amen.

PRÆ.